

Slutord från de avgående redaktörerna

Det är naturligtvis banalt att påpeka att tiden går snabbt. Det går dock inte att undgå att påminnas om detta när vi efter två år som redaktörer för *Ekonomisk Debatt* just har avslutat vårt uppdrag. Arbetet med vårt första nummer känns allt annat än avlägset. En annan sak som kan gå snabbt är vändningen i ekonomin. När vi började arbeta med tidskriften i slutet av 1990 var fortfarande krisstämningen långt borta, även om många ekonomer var väl medvetna om att sämre tider stundade. Valet av omslagsfärg 1991 präglade i hög grad detta stämningsläge: tidskriften blev stål(bads)-blå. Om färgvalet helt skulle följt det ekonomiska stämningsläget borde 1992 års omslagsfärg varit om möjligt än stålblåare eller kanske to m (natt)-svart. I stället valde vi en färg som åtminstone förde våra tankar till soluppgången, kanske för att påminna om att hur mörkt det än ser ut i nuläget så ljusnar det i regel så småningom. Sett i det lite kortare perspektivet förefaller detta vara en lärdom man kan dra av historien.

Vår redaktörsperiod råkade sammanfalla med den kraftigaste nedgången i svensk ekonomi sedan mellankrigstiden och vi hoppas att de viktiga ekonomisk-politiska frågor som därigenom kommit högst upp på dagordningen också fått rimligt utrymme i tidskriften. Bland de frågor som ingående belysts märks bl a arbetslösheten, produktivitets- och tillväxtproblemet, infrastrukturen och stabilise-

ringspolitikens inriktning

Vi tackar alla dem – skribenter såväl som redaktionsmedlemmar och alla övriga inblandade – som bidragit till tidskriftens innehåll och utformning under 1991–92 och önskar våra efterträdare Agneta Kruse och Johan Torstensson lycka till. Det lär inte saknas ämnen att fylla ännu en årgång med.

MAGNUS HENREKSON
BO SANDELIN